

KOLDING KOMMUNE

Familierådgivningens anbringelsesgrundlag

Anbringelsesgrundlaget beskriver den overordnede ramme for Familierådgivningens arbejde i forhold til at anbringe børn og unge i Kolding Kommune.

Anbringelsesgrundlaget er udarbejdet for at skabe de bedst mulige betingelser for en sikker faglig og økonomisk styring på anbringelsesområdet for børn og unge i Kolding Kommune, og er tænkt som et hjælperedskab for socialrådgivere ved vurdering af, hvornår anbringelse kan komme på tale.

Anbringelsesgrundlaget tager udgangspunkt i Anbringelsesreformens¹ intentioner, Barnets reform² og i værdigrundlaget i Koldings Kommunes sammenhængende børne- og ungepolitik³ samt i selvårdsstrategien.

Alle børn og unge i Kolding Kommune har krav på en tryk opvækst. Det er et bærende princip, at der fokuseres på muligheder frem for barrierer. Alle familier og alle børn og unge besidder ressourcer og en kommunal indsats skal understøtte børnenes og de unges potentialer samt videreudvikle dem, således:

- Børn og unge oplever en tryk opvækst i familien og netværket.
- Forældrene har ansvaret for børnenes liv og opvækst.
- Alle børn og unge er forskellige og skal derfor behandles forskelligt.
- Der er rummelighed i de offentlige tilbud.
- Forældrene, familien og netværket skal inddrages og ansvarliggøres i løsningen af barnets/den unges og familiens problemer.
- Udgangspunktet skal altid findes i de ressourcer, der eksisterer i familien.
- Den, der ser problemet, har ansvar for at handle.
- Alle borgere har et medansvar over for børn, der har det svært, og det omkringliggende samfund i form af virksomheder, foreningsliv og privatpersoner bør inddrages aktivt.
- Ethvert barn og enhver ung har sin egen historie og skal derfor mødes individuelt.

1 SERVICESTYRELSEN (2007), HÅNDBOG OM ANBRINGELSESDREFORMEN, SERVICESTYRELSEN, SKIBHUSVEJ 52B, 5000 ODENSE C

2 SERVICESTYRELSEN (2011) HÅNDBOG OM BARNETS REFORM, SERVICESTYRELSEN, EDISONSVÆJ 18.1. 5000 ODENSE C

3 WWW.KOLDING.DK

SERVICELOVENS RAMMER FOR ANBRINGELSE AF BØRN OG UNGE	6
VURDERING AF BØRN OG UNGES BEHOV FOR ANBRINGELSE	7
SÆRLIGE FORHOLD VEDR. ANBRINGELSE AF SPÆDBØRN	9
SÆRLIGE FORHOLD VEDR. ANBRINGELSE AF UNGE	9
ANBRINGELSESGRUNDLAGET TAGER UDGANGSPUNKT I FØLGENDE HOVEDPRINCIPPER	9
VALG AF ANBRINGELSESTED	11

Serviceovens rammer for anbringelse af børn og unge

Det fremgår af Serviceovens § 50, at såfremt et barn eller en ung trænger til særlig støtte, herunder på grund af fysisk eller psykisk funktionsevne skal kommunalbestyrelsen undersøge barnets eller den unges forhold.

Undersøgelsen skal anlægge en helhedsbetragtning og omfatte barnets eller den unges:

- Udvikling og adfærd
- Familieforhold
- Skoleforhold
- Sundhedsforhold
- Fritidsforhold og venskaber
- Andre relevante forhold

Undersøgelsen afdækker barnets eller den unges, forældrenes og netværkets ressourcer og vanskeligheder. Formålet er at skabe de mest optimale betingelser for succesfulde indsatser, herunder kontinuitet i anbringelsen.

Det betyder:

- at der tages udgangspunkt i systematiske metoder i udredningsarbejdet,
- at der aktivt gøres brug af eksisterende oplysninger,
- at der undersøges skånsomt, grundigt og fyldestgørende, og ikke mere omfattende end hvad formålet tilskrives,
- at netværket afsøges evt. via metoden familierådslagning i forhold til om netværkets ressourcer kan afhjælpe barnets/den unges behov.

Medmindre særlige forhold gør sig gældende, kan støtte kun iværksættes efter gennemførelse af en børnefaglig undersøgelse jf. Serviceovens § 50 og § 51. Kommunalbestyrelsen skal altid vælge den eller de mindst indgribende formålstjenstlige foranstaltninger, som kan løse de behov, der er dækket gennem undersøgelsen.

Det er et fast princip i socialretten, at den mindst indgribende, men hensigtsmæssige foranstaltning skal vælges.

Det skal fremgå af den børnefaglige § 50 undersøgelse, at mindre indgribende indsatser har været afprøvet, eller at det fagligt vurderes og begrundes, at mindre indgribende indsats ikke er tilstrækkelig til at dække barnets den unges behov for hjælp og støtte.

Forinden der træffes afgørelse, skal der foreligge handleplan, hvori der tages stilling til formål og mål for indsatsen, og tages stilling til hvornår og hvordan den ønskede effekt med indsatsen forventes opnået.

Vurdering af børn og unges behov for anbringelse

Anbringelse sker af hensyn til barnet, og ikke for at beskytte omgivelserne.

Inden beslutning om anbringelse inddrages barnets/den unges private og offentlige netværk med det formål at afsøge om der er personer/familiemedlemmer eller andet netværk omkring barnet, som vil kunne være med til at bidrage til løsning af barnets problemer.

Børnelinealen⁴ kan anvendes som hjælp til at vurdere, om et barn eller ung skal anbringes uden for hjemmet.

Denne referenceramme bruges af alle, der arbejder med børn og unge i normalsystemet, dvs. skoler, daginstitutioner, SFO, PPR, sundhedsplejersker m.v.

Børnelinealen gør det muligt at samarbejde om en opgave- og ansvarsfordeling for det enkelte barn eller unge, herunder at tilrettelægge et hensigtsmæssigt tværfagligt samarbejde og indsats. Børnelinealen beskriver, hvilke børn og familier, der henhører under begrebet risikobørn og hvilke der hører ind under normalområdet.

Børnelinealen er ikke en facitliste, men et værktøj, der kan danne udgangspunkt for en fælles forståelse af problemstillingen i den enkelte sag.

Børn og unge i kategori 1 til 3 tilbydes ikke anbringelse men indsatser i normalsystemet.

Børn og unge i 4a tilbydes som hovedregel ikke anbringelse, men tilbydes i stedet forebyggende foranstaltninger.

Børn og unge i 4b, som er i åbenbar risiko for at lide alvorlig skade tilbydes anbringelse, såfremt et alternativ tilbud til anbringelse ikke kan imødekomme barnets/den unges behov for støtte.

Alternativ til anbringelse er kompenserende og ressourcerævende indsatser/foranstaltninger, der træder i stedet for en anbringelse. Indsatsen er således mere omfattende end øvrige forebyggende foranstaltninger.

Vurderingen tager afsæt i hele familiens samspil og trivsel samt en konkret individuel vurdering af barnets/den unges behov. Udgangspunktet for vurderingen er, at børns signaler på mistrivsel skal ses i sammenhæng med forældrenes / familiens og det øvrige netværks muligheder for at afhjælpe barnets/den unges problemer.

For børn i førskolealderen er der som oftest tale om alvorlige mangler i forældrenes omsorgskompetence, der fører til en anbringelse. Det vil sige utilstrækkelig omsorg for og behandling af barnet med risiko for fejludvikling til følge.

⁴ WWW.KOLDING.DK

For børn i skolealderen er der ofte tale om forældres manglende omsorgskompetence kombineret med børnenes specifikke problemer, bl.a. i forhold til skole og sociale relationer. Børnene er derfor i risiko for fejludvikling.

Det betyder at børn og unge kan anbringes når:

- Der ikke findes andre muligheder, der kan afhjælpe barnets mistrivsel.
- Barnets netværks ikke kan bidrage i forhold til løsning af barnets problemer.
- Der er grundlag for anbringelse uden samtykke.
- Forældrenes kompetencer er helt utilstrækkelige i forhold til at varetage omsorgen for barnet eller den unge.
- Barnet/den unge er uledsaget flygtning.
- Der skal være en begrundet formodning om, at formålet med anbringelsen rent faktisk kan opnås.
- Kriminelle unge, som anbringes ved dom og eller som anbringes som alternativ til afsoning.

Det betyder at børn og unge ikke anbringes når:

- De fungerer normalt, men midlertidigt har nedsat trivsel, på grund af f.eks. krise i familien.
- Det er tilstrækkeligt med indsatser fra netværket, normalsystemet samt forebyggende hjælpeforanstaltninger.
- Det kan være tilstrækkeligt med ambulante behandling.
- De udelukkende har behov for undervisning og specialpædagogisk indsats gennem folkeskoleloven.
- Der er mulighed for at etablere privat familiepleje.
- Der ikke kan opnås samtykke til anbringelse, og der ikke er grundlag for anbringelse udenfor hjemmet uden samtykke.
- Vanskelighederne bunder i generationskonflikter.
- Den unge ikke er motiveret for anbringelse.
- Formålet kan opnås med andre mindre indgribende formålstjenstlige foranstaltninger / indsatser.

Særlige forhold vedr. anbringelse af spædbørn

Som hovedregel anbringes spædbørn i barnets netværk eller i plejefamilie. Dog kan mindre børn anbringes på døgninstitution Tinghøj til observation eller behandling, såfremt de har særlige vanskeligheder. Det kan f.eks. være ved særlige behandlingsbehov, eller børn til adoption.

Særlige forhold vedr. anbringelse af unge

Som hovedregel forsøges iværksat mindre indgribende indsatser til unge, idet en anbringelse så sent i barndommen ofte ikke fører til det ønskede resultat.

Anbringelse af 14-18 årige finder kun sted, når der er tale om: Unge der er udsat for alvorlig massivt omsorgssvigt, ved dom eller ungdomssanktion, omfattende problemstillinger, der ikke kan imødekommes i en tværfag i dagregi, eller at den unge er til fare for sig selv, og at problemet ikke kan løses lokalt.

I igangværende anbringelser af unge, skal der så tidligt som muligt og senest ved det 16. år i handleplanen tages stilling til, hvilke former for støtte det antages den unge får brug for frem til og efter det 18. år. Aktører skal inddrages i den konkrete planlægning, således der finder en sammenhængende indsats sted og hvor denne er målrettet i.f.t. den unges uddannelsesplan.

Unge som ikke er motiverede for, at forblive på anbringelsesstedet og gentagende gange forlader det, vil blive tilbudt støtte ved hjemgivelse til forældrene eller støtte i forbindelse med anbringelse på eget værelse. Derudover kan unge, som skal lære at tage ansvar for eget liv, anbringes på værelse som alternativ til mere omfattende døgnanbringelse. Anbringelsen på eget værelse suppleres oftest med støtte til den unge via kontaktperson.

Anbringelsesgrundlaget tager udgangspunkt i følgende hovedprincipper

Barnet/den unge, forældrene og netværket inddrages i et respektfuldt samarbejde gennem hele processen og så vidt muligt med forældrenes/den unges samtykke til anbringelsen. Anbringelsen skal ske i tæt samarbejde med familien barnet/den unge før, under og efter anbringelsen

Tværfagligt samarbejder – der skal iværksættes koordineret tværfagligt samarbejde, før, under og efter anbringelsen, der bygger på en lokal rummelig og koordineret indsats.

Nærhed – barnet /den unge anbringes så tæt på hjemmet som muligt, i deres eget nærmiljø så barnet/den unge kan bevare tilknytningen til familie, netværk, daginstitution, skole, klub m.v.

Fleksibilitet – institutioner skal være rummelige og fleksible.

Anbringelsens varighed

Når den kommunale handleplan og formål, og mål for anbringelsen udarbejdes tages der stilling til hvornår, og hvordan den ønskede effekt med anbringelsen forventes opnået.

Socialrådgiveren har i forbindelse med anbringelsen det overordnede koordinerende ansvar for samtlige indsatser til hele familien. Det drejer sig blandt andet om ansvaret for løbende at vurdere, om anbringelsesstedet kan tilgodese barnets/den unges behov for støtte og hjælp. Vurderingen skal indeholde en stillingtagen til, om barnets/den unges problemer er blevet hjulpet eller ikke kan afhjælpes ved den aktuelle anbringelse, og således bringes til ophør.

Såfremt der indenfor det første halve år ikke ses en positiv effekt af indsatsen skal det vurderes, om anbringelsen skal ændres eller bringes til ophør.

Valg af anbringelsessted

Det centrale når der besluttes anbringelse er, at anbringe barnet/den unge anbringes i nærmiljøet og i et miljø, som er kendetegnet ved nærhed, tilknytning, mulighed for relations dannelse og kontinuitet.

Anbringelsen af barnet eller den unge prioriteres i følgende rækkefølge:

- Private familieplejer (ikke en anbringelse)
- Netværksanbringelse
- Plejefamilieanbringelse
- Kommunalplejefamilieanbringelse
- Mindre institution eller opholdssted.
- Specialinstitution

Ved valg af anbringelsessted tages afsæt i ovenstående og i problemstilling, behandlingsbehov og i nærhedsprincippet.

Såfremt Kolding Kommune selv har egnet anbringelsessted til en given målgruppe, skal det anvendes frem for opholdssteder eller institutioner i andet regi.

I akut situation anvendes Koldings kommunes egen institution Tinghøj, frem til der findes permanent løsning.

Køb af ydelser i andre kommuner kan ske når barnet/den unge har behov for ydelser/behandling der ikke kan tilbydes i eget regi eller ved pladsmangel.

Når søskende anbringes, bør det tilstræbes at bevare børnene samlet.

Hvis en ung, der er anbragt udenfor lokalområdet på et socialpædagogisk opholdssted, eller en døgninstitution uden for kommunen, vil kunne få gavn af et mindre indgribende tilbud i lokalområdet, genskabes den unges tilknytning hertil.

Kolding Kommune

Social- og Sundhedsforvaltningen

Nicolaiplads 6

6000 Kolding

tlf. 79 79 79 79

soc@kolding.dk